

Written by
Saturday, 16 August 2008 15:27 -

சமுதாயத்தில் மாற்றம் செய்ய விரும்பும் போது உலகத்தில் எதிர்ப்பு வருவது இயற்கையே. ஆனால், எந்த நாட்டைச் சரித்திரத்தையே பாராட்டினாலும் மாறுதல் இருந்தே தீரம். மாறுதல் செய்ய விரும்புவன்கீழே விழுந்து பல கஷ்டங்களை அனுபவித்துத்தான் ஆகவேண்டும்.

கட்டை வண்டி ஏறுகிறவன் இரயிலை விற்பான். பின், இரயிலின் அவசியத்தை உணர்ந்து இரயிலில் ஏறிப் பிரயாணம் செய்வான். நயி விளக்கத்தைத் தவிர வேறு எந்த விளக்கம் கட்டாது, மண்ணெண்ணெய் கட்டாது என்று கற்றியவர்கள் கட்டி இன்று மின்சார விளக்கங்களைப் பொருத்தி இருக்கிறார்கள். பறவையுட்க்கும் எருமை, புலி, எலி போன்றவையுட்க்கும் பசுத்தறிவு கிடையாது. ஆனால், மனிதன் அயந்து அறிவதைத் தாண்டி, ஆறாவது அறிவை - பசுத்தறிவைப் பெற்றிருக்கிறான். அனுபவத்தையே பெறுவதும், மற்றவர்கள் செய்வதை, சொல்வதையோசிக்க சக்தி பெற்றிருப்பதும் மனித இனம். எனவே, மனித இனம் வாழ்வில் வளர்ச்சியடைந்து வருகிறது.

அறிஞர்களின் ஏற்பாட்டால் 1910-ல் வளெரிவந்த வாகனத்துக்கும் 1951-ல் வளெரி வந்திருக்கிற வாகனத்துக்கும் எவ்வளவோ வித்தியாசம் இருக்கிறது. உலகம் நாளுக்கு நாள், மணிக் குமணி முன்னேறிக் கொண்டு போகும் போது, நமது தமிழர் சமீகம் மட்டிலும் சீத்திரப் பட்டத்துடன் பின்னேறிக் கொண்டு போகிறது. நாம் செய்யும் மாறுதல் சுகபோகிகளுக்கூப் பாதகமாக இருந்தால் - அவர்களின் இன்ப வாழ்வு பாதிக்கப்படும் என்று நினதைதால், அவர்கள் மாறுதலை மறுப்பார்கள்; எதிர்ப்பார்கள்.

1928 என்று நினகைக்கிறனே; எங்கள் சூயமரியாதை இயக்கத்தில் பல சட்டியார்கள் சேர்ந்தார்கள். அந்தக் காலத்தில் பார்ப்பனர்கள் கப்பல் ஏறி வளெரிநாடுகளுக்கூப் போகக் கட்டாது. அப்படிப் போனால் சாதிக் கூப் பாதகம் விளையும் என்ற நிலையில் இருந்தார்கள். ஆனால், இன்று சாதி ஆசாரத்தையும் மறந்து, வளெரிநாடுகளுக்காகக் கடல் கடந்து பிழைப்புகாகவும், பதவிகள் வகிக்கவும் சல்லுகிறார்கள். இதுவும் மாறுதல் தானே! மூப்பது ஆண்டுகளுக்கூ முன்பு ரோமத்தகை கத்தரித்து 'கிராப்பு' வதைத் திருந்தால் பள்ளிக்கட்டத்தில் பதிக்க இடம் தரமாட்டார்கள். ஆனால், இப்பொழுது அவர்களே கிராப்பு வதைத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். நற்றியில் எதுவுமில்லை என்றால் பள்ளியில் மாணவர்களை நுழைய விடமாட்டார்கள்; ஆனால், இன்று 100க்கு 90 விகிதம் தமிழர்கள் நற்றியில் எதுவும் வதைத்துக் கொள்ளுவதில்லை. 150 ஆண்டுகட்கு முன்பு பணிகள் ரவிக் கை போட்டாக் கொண்டதில்லை; மலையாளத்தில் மார்பில் துணிகட்டப் போடக் கட்டாது; இன்று பாட்டியம் மாள்கட்ட ரவிக் கை போட ஆசைப்படுகிறார்கள். நான் ஈரோடு சேர்மனாக இருந்த பொழுது கூழாய்த் தண்ணீரூக்கு ஏற்பாடு செய்தனே. மக்களில்லாம் போற்றினார்கள். ஆனால், என் தாயார் மட்டிலும், கூழாய்த் தண்ணீர் கட்டாது என்றார்கள். காரணம் என்ன? கூழாய்த் தண்ணீர் ரையார் யார் பிடித்துவிடுகிறார்களோ - அதில் தீட்டு ஓட்டியிருக்காமே என்பதற்காக! பிறகு திருந்தினார்கள். மாறுதல் வேண்டும் போது பிபிவாதம் இருக்கத்தான் செய்யும். அக்கம் பக்கத்தைப் பார்த்து மாறுதல் ஏற்பட்டாவிடும். உலகம் போகிற போக்கைப் பார்த்தால் மனித சமுதாய வளர்ச்சி எந்த அளவில் கொண்டு போய் விடாமோ! என்ன ஆகாமோ! யார் கண்டது?

நம் நாட்டு இராஜாக்களில்லாம் கடவுளாக மதிக்கப்பட்டார்கள்; கடவுள் அவதாரமென எண்ணப்பட்டார்கள். கடவுளூக்குச் செய்வதில்லாம் இராஜாவூக்கும் செய்தார்கள். ஆனால், அந்த இராஜாக்களில்லாம் இன்று என்ன ஆனார்கள்? அரசாங்கத்திடம் சம்பளம் வாங்கும் இராஜாவாக ஆக்கப்பட்டார்கள். ஜமீன்தாரர்களும் இப்படியே

ஓழிக் கப்பட்டார்கள். 'கடவுள் ஒருவனை உயர்ந்தவனாகவும், ஒருவனைத் தாழ்ந்தவனாகவும் படைத்தார்' என்ற வரூணாசிரம வேதோந்தம் எங்கே போயிற்று? இப்படியே சூதந்திர ஜனநாயக எண்ணத்துடன் ஆராய்ந்தால் மாறுதல் கண்டிப்பாய்க் கிடக்கும்.

2000 ஆண்டுகளாக சத்திரர்கள் இருக்கிறார்கள்; ஏன் அப்படி இருக்க வேண்டும்? ஒரு பாவமும் அறியாத கழந்தை பிறந்ததும், நடமாட ஆரம்பித்ததும் ஏன் சத்திரனாக இருக்க வேண்டும்? இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டிலும், ஏன் புராணத்திலும், சாஸ்திர சம்பிரதாயத்திலும் சத்திரப் பட்டம் இருக்கவேண்டும் என்று கடைபிடித்துப் பா? உள்ளதைச் சொல்லி மாறுதல் விரும்பும் எங்கள் கைக்குறைபைகள், தொந்தரவு கொடுப்பவர்கள் ஒரு காலத்தில் அதே மாறுதலுக்காக உழைப்பார்கள் என்பதும் எனக்குத் தெரியும்.

அடிமை முத்திரை குத்தப்பட்டவர்களாக, விலை கொடுத்து வாங்கும் அடிமைகளாக நீ க்ரோக்கள் நடத்தப்பட்டார்கள். லிங்கன் தோன்றினார்; மாறுதலைச் செய்தார். இன்று அந்தச் சமூகம், பிற இனத்தவர்களுடன் சரிசமமாக வாழும் ஒரு நிலையை ஏற்படுத்திக் கொண்டது.

சீனாவில் சன்யாட்சன் தோன்றினார்; மாறுதலை உண்டு பண்ணினார். 'அயர்லாந்துப் பாவின் நோயாளி' என்று கிறித்தவர்களால் நாட்டிலே கமால் பாட்சா தோன்றி மாறுதலை உண்டு பண்ணினார். ஆனால், தமிழ் நாட்டில் சித்தர்களும் வள்ளுவரும் புத்தராம் தோன்றி - சாதி ஒழிய வேண்டும், மாறுதல் வேண்டும் என்று கிறியும் மாறுதல் காண முடியவில்லையே! உழைப்பதில்லாம் நம் மவர்களாக இருந்தும், கீழ்சாதியாகத் தானே வாழ்கிறோம்! மலையாள நாட்டில் ஈழவர்கள் வீதியில் நடக்கக் கூடாது என்ற சம்பிரதாயமெல்லாம் மாறி, மாறுதல் ஏற்பட்டது, இன்று வீதியில் நடக்கிறார்கள். ஆனால், தமிழ் நாட்டில் இன்னும் தீண்டப்படாதவன் இருக்கத் தானே செய்கிறான்! அது போகட்டும். நம் தாய்நாட்டுக்குத் தமிழ்நாடு என்று பெயர்; ஆனால் தமிழுக்கு இடமில்லை. கோயிலில் வடமொழியில் மந்திரம் ஓதப்படுகிறது; இந்தி படித்தால் தான் புதிது கிடக்கும்; தமிழில் சங்கீதம் வராது; தெலுங்கில் தான் சங்கீதம் வரும். சாஸ்திரம், புராணம் எல்லாம் வடமொழியில்!

காந்தியார் நம் நாட்டில் என்ன ஆனார்! மகாத்மாவாகி, மகானான் அவரே மீண்டும் குண்டுகளுக்கு இரையானார்! 'சத்திரன் படிக்கக் கூடாது' என்கிறது மனுதர்மம்; 'எல்லாரும் படிக்க வேண்டும்' என்றார் காந்தியார் - உடனே பாய்ந்தன மீண்டும் குண்டுகள்! 'முஸ்லிம் மதமா, இந்து மதமா! எல்லாம் ஒன்றுதான்' என்றார் காந்தியார் - பாய்ந்தன மீண்டும் குண்டுகள்! எனவே, மாறுதலுக்கு எதிர்ப்பு இருந்துதான் தீரும்; அதைப் பற்றிக் கவலையில்லை.

நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் சமத்துவம் காண, மாறுதல் கொள்ளப் பாடுபடுங்கள்! உயர்ந்தவன் - தாழ்ந்தவன் என்ற பதேமொழியை உழையுங்கள்! இந்நாட்டில் தமிழர்களாகிய நீங்கள் ஒற்றுமையாக இருங்கள். அதற்காகப் பாடுபடுபவர்களுக்கு உதவியாக இருங்கள். எனத் தொண்டின் அடிப்படையிலே நோக்கமெல்லாம் சாதி ஒழிப்போகும்.

(0000000000, 0000000000 00000000 000000 000000 00000000 16-12-1954-00 000000000000 - 000000 :00000000, 000000 '18-12-1954 - 00000000, 23-12-1954)

Written by
Saturday, 16 August 2008 15:27 -

<http://www.keetru.com/rebel/periyar/51.php>